

[Hendriksen.]

Klasser, og det største Tillæg, 30 Kr., betales af dem, der har en Indtægt paa over 10 000 Kr., saaledes at den højeste Præmie, der betales, er paa 33 Kr.

Den svenske Forsikringsordning hviler paa et fuldkomment Forsikringsgrundlag, men foruden Forsikringshjælpen, som man opnaar, alt efter det, man har indbetalt, er der, saaledes som den højtærede Indenrigsminister ganske rigtigt nævnte, Tale om et Pensionstillæg for ubemidlede af højst 225 Kr. om Aaret for Mænd og 210 Kr. for Kvinder, med Børnetillæg paa højst 102 Kr. aarligt for hvert Barn under 15 Aar, og saa er der Fradrag af forskellig Art.

Det er fuldstændig rigtigt, at den svenske Pensionsordning endnu er i sin Vorden, af flere Grunde, dels fordi den endnu ikke har virket tilstrækkeligt længe, dels fordi Præmiebeløbene er for smaa. Det er rigtigt, at der i 1926 kun blev udbetalt 1,9 Mill. Kr., medens Pensionstillæg og Børnetillæg, som det offentlige maatte udrede, udgjorde 43 Mill. Kr. Men jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at samme Aar, 1926, skulde der indgaa 26 Mill. Kr. i Præmie, hvoraf de 22 Mill. Kr. indgik, saaledes at der derigennem skabes efterhaanden en meget betydelig Fond; denne Fonds Størrelse er allerede næsten 450 Mill. Kr.

Den svenske Pensionsordnings Administrationsomkostninger androg gennemsnitligt i det første Tiaar 1,4 Mill. Kr. aarlig. Man har nævnt, at Administrationsomkostningerne ved en saadan Forsikring vilde blive meget betydelige, men i Sverige er Administrationsomkostningerne altsaa under 1½ Mill. Kr. Da Forholdet er det, at der i Sverige er mellem 3½ og 4 Millioner afgiftspligtige Medlemmer — hver har sin Konto —, hvorimod der i Danmark ikke vil blive mere end højt regnet 2¼ Million, og at Afstandene i Sverige er store — det er et tyndt befolket Land i Forhold til Danmark —, tror jeg nok, man skal kunne regne med, at Administrationsomkostningerne i Danmark vil blive væsentlig lavere.

Den Præmieindtægt paa 26 Mill. Kr. aarlig, som jeg nævnte netop for 1926's Vedkommende, det samme Aar, den højtærede Minister talte om, var beregnet paa den Maade, at 11 Mill. Kr. var Grundbeløbet. Altsaa, de 11 Mill. Kr. indgik af 3 Kr.s Bidragene og 15 Mill. Kr. i Afgiftspræmier for de Medlemmer, hvis Indtægt var over 600 Kr. Nu har det selvfølgelig sin store Interesse at faa at vide, hvorledes disse Afgifter indgaa i et Land som Sverige, det eneste Land, der har en fuldt gennemført

tvungen Forsikring, som alle Landets Beboere mellem 16 og 66 Aar skal være Medlemmer af. Jeg kan her oplyse, at der indgaa ca. 84 pCt. af Præmierne. Bedst er det paa Landet og daarligst i Byerne.

Naar Fonden, hvis Indtægter altsaa var 22 Mill. Kr. i 1926 mod en Udbetaling paa 1,9 Mill. Kr., har naaet sin fulde Ydeevne, er man i Stand til ved Hjælp af Fonden og de Præmieindkomster, der indløber hvert Aar, at udbetale 70 Mill. Kr. om Aaret. Men jeg erkender, at det vil vare, hvad man ogsaa fra svensk Side selvfølgelig er klar over, 50—60 Aar, før den svenske Pensionsordning vil have naaet sin fulde Ydeevne.

Men til Trods for, at det vil vare saa mange Aar, er man ikke veget tilbage for den Ordning i Sverige. Man er ikke alene ikke veget tilbage for at gennemføre denne Ordning i 1913, men denne Ordning staar i Øjeblikket foran store Reforme. Den svenske Sparekommission siger i sin Betænkning, der er afgivet den 19. Februar 1925, at man ønskede at gaa ind for Forsikring, man ønskede vedblivende at staa paa Forsikringsgrundlaget. Man fastslaar, at Fattigvæsenets Byrder, efter at Forsikringen var blevet indført, er blevet formindsket, navnlig paa Landet, med rundt regnet 15 Mill. Kr. aarlig.

Kommissionen foreslaar, at man skal udvide Forsikringsprincippet betydeligt, idet man skal gaa over til en Grundafgift paa 5 Kr. — altsaa en Forhøjelse fra 3 til 5 Kr. —, stigende til 80 Kr. med en særlig Afgiftsskala for gifte. Og det ledende Princip i dette Forslag er, at Præmien, der ydes til Forsikringen, skal svare til rundt regnet 2 pCt. af Indkomsten, men saaledes at der maksimalt betales 80 Kr. pr. Individ, altsaa 160 Kr. for et Ægtepar, hvis Indkomst er tilstrækkelig stor.

Man beregner, at hvis man faar dette Forslag fra Sparekommissionen gennemført, vil Præmierne blive 55 Mill. Kr. aarligt, og Forsikringsfonden vil saa, naar den naar sit Maksimum, blive 2,7 Milliarder, hvorimod den efter den nuværende Ordning bliver, naar den naar Zenith, 1,2 Milliard Kr.

Jeg vil gerne slaa fast, at man i Sverige, hvor man har Forsikringsprincippet, er saa langt fra at gaa væk fra det og at frygte for Byrderne, som hviler meget tungt i Overgangsarene, at man i Øjeblikket overvejer og staar overfor Reforme, som kan underbygge hele Forsikringsprincippet og underbygge det ganske overordentlig stærkt.

Det kan maaske med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes Præmierne indgaa i